

454.

Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu

z dnia 4 czerwca 1923 r.

w przedmiocie egzaminowania obsługujących kotły parowe.

Na mocy art. 2 ustawy z dn. 31 maja 1921 r. o nadzorze nad kotłami parowymi (Dz. U. R. P. № 50, poz. 303), w brzmieniu poświadczonym w art. 1 ustawy z dnia 6 grudnia 1921 r. (Dz. U. R. P. № 108, poz. 786), zarządza się co następuje:

§ 1. Samodzielna bezpośrednia obsługa czynnych kotłów może być powierzana tym tylko, którzy umiejętność tej obsługi wykażą odpowiednim egzaminem.

§ 2. Kandydaci na samodzielnie obsługujących kotły mają wykazać się conajmniej roczną pracą przy obsłudze kotłów wraz z ich opalaniem pod dozorem w tym zawodzie wyszkolonych, a o ile ukończyli specjalną szkołę lub wykłady—niemniej niż półroczną. Ponadto ma kandydat udowodnić świadectwami od pracodawców, że jest trzeźwy, w pracy obowiązkowy i rzetelny.

§ 3. Egzamin odbywa się przy kotle w czasie jego rewizji i dokonywany jest przez organy dozoru kotłów danego okręgu. Zadawane przy egzaminie pytania i polecenia wykonania czynności winny być ograniczone do sprawdzenia, czy kandydat rozumie znaczenie i potrzebę poszczególnych urządzeń kotła, czy ma dostateczną wprawę i umiejętność używania ich oraz utrzymania w sprawności, czy potrafiłby sobie radzić w razie wypadku braku wody w kotle, nadmiernego wzrostu ciśnienia, tworzenia się wypuklin lub innych uszkodzeń kotła a także czy zna przepisy dla obsługujących kotły. Pytania powinny być stawiane kandydatowi w sposób jasny, uwzględniający jego zdolność rozumienia rzeczy. Przy egzaminie może być obecny właściciel kotła lub jego zastępca.

§ 4. W razie dodatnich wyników egzaminu wydaje się kandydatowi, na drukach podług załączonego wzoru (załącznik 1), świadectwo uzdolnienia, w którym ma być wymienione imię, nazwisko i wiek kandydata, nazwa przedsiębiorstwa w którym pracuje, wielkość kotła, jego system i związane z nim urządzenia, jak przegrzewacz pary, podgrzewacz wody, rodzaj paleniska, paliwa, wogóle streszczenie takie, z którego możnaby wnosić, do obsługi jakiego urządzenia kandydat jest uzdolniony. Świadectwo ma być zakończone stwierdzeniem złożenia egzaminu, przy powołaniu się na niniejsze rozporządzenie, datą, pieczęcią, podpisem egzaminującego i—w razie obecności przy egzaminie—także właściciela kotła lub jego zastępcy. O ile kandydat ukończył specjalną szkołę lub uczęszczał na wykłady o obsłudze kotłów, należy to w świadectwie zaznaczyć.

§ 5. Obsługujący lokomobile rolnicze podlegają egzaminowi z praktycznego obchodzenia się

z lokomobilą. Od kandydatów nie wymaga się wykazania uprzedniej pracy przy obsłudze kotłów. Tego rodzaju obsługującym wydaje się odrębne świadectwa uzdolnienia wedle załączonego wzoru (załącznik 2) z wyraźnym zaznaczeniem, że kandydat wykazał się umiejętnością obsługi lokomobili rolniczej. Posiadacze świadectw z umiejętności obsługi kotłów ogólnych, egzaminowi z obsługi lokomobili nie podlegają.

§ 6. O ile kandydat nie wykazał się przy egzaminie dostateczną znajomością rzeczy, egzamin może być powtórzony, po upływie nie mniej niż sześciu miesięcy.

§ 7. W razie sprawdzenia przez organy dozoru kotłów, że posiadający świadectwo niedbałe obchodzi się z kotłem, nie przestrzega przepisów i warunków bezpieczeństwa używania kotła, należy go upomnieć i zagrozić odebraniem świadectwa. Przy powtórnym stwierdzeniu zaniedbania organy dozoru kotłów wystąpią do władz przemysłowych II instancji o odebranie świadectwa, wymieniając powody, dla których tego wymagają. Pozbawieni świadectw nie mogą pełnić nadat samodzielnej obsługi kotłów.

§ 8. Organy dozoru kotłów prowadzą wykazy egzaminowanych, w których powinny być zaznaczone: numer bieżący, imię, nazwisko i wiek egzaminowanego, data egzaminu, przedsiębiorstwo, w którym był egzaminowany, opis urządzenia względnie wskazanie, że świadectwo dotyczy obsługi lokomobili rolniczej, numer świadectwa, data odebrania świadectwa o ile ono nastąpiło i uwag, jakich zajdzie potrzeba. Corocznie podają organy dozoru kotłów liczbę egzaminowanych odnośnym władzom przemysłowym II instancji, a także wymieniają ją, wraz z liczbą odebranych świadectw w swoich sprawozdaniach rocznych, składanych Ministrowi Przemysłu i Handlu.

§ 9. Świadectwo złożenia egzaminu przechowuje się w księdze rewizji kotła pod opieką właściciela kotła, lub jego zastępcy, przez cały przeciąg pracy egzaminowanego w przedsiębiorstwie przy kotle.

§ 10. O ile właściciel kotła obsługuje go bezpośrednio, wtedy podlega wyżej wymaganemu egzaminowi, nie wydaje mu się jednak świadectwa, a tylko zapisuje o wyegzaminowaniu w księdze rewizji kotła.

§ 11. Egzamin nie podlega opłacie. W razie zgubienia zaświadczenia wydaje się jego odpis za opłatą, nie przekraczającą połowy dziennego zarobku przyjętego w danej miejscowości dla obsługujących kotły.

§ 12. Nieposiadających świadectw uzdolnienia wydanych w myśl niniejszych przepisów, władze dopuszczają do samodzielnej bezpośredniej obsługi czynnych kotłów tylko do dnia 1 stycznia 1926 r.

§ 13. Przy rewizjach kotłów organy dozoru są obowiązane sprawdzać czy obsługujący posiada świadectwo uzdolnienia.

§ 14. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Przemysłu i Handlu: *W. Kucharski*

Załącznik 1 do § 4 rozp. Min.
Przem. i Handlu z dnia 4/VI 1923 r.
poz. 454.

Wymiar 21×16,5 cm.

ŚWIADECTWO № _____

_____ lat
zatrudniony w przedsiębiorstwie _____
podał się w dniu dzisiejszym w myśl rozp. Ministra
Przemysłu i Handlu z dnia 4 czerwca 1923 r. (Dz.
U. R. P. № 61, poz. 454) egzaminowi z umiejętności
obsługi kotła i urządzenia do niego należącego,
składającego się _____

i w wyniku tego egzaminu przyznaje się mu prawo
do samodzielnej obsługi kotłów.

_____ dnia _____ 19____ r.

Pieczęć i podpis egzaminującego:

Podpis właściciela przedsiębiorstwa:

Uzupełnienia _____

Załącznik 2 do § 5 rozp. Min.
Przem. i Handlu z dnia 4/VI 1923 r.
poz. 454.

Wymiar 21×16,5 cm,

ŚWIADECTWO № _____

_____ lat
podał się w dniu dzisiejszym w myśl rozp. Ministra
Przemysłu i Handlu z dn. 4 czerwca 1923 r. (Dz. U.
R. P. № 61, poz. 454) egzaminowi z praktycznego
obchodzenia się z lokomobilą rolniczą i w wyniku
tego egzaminu przyznaje się mu prawo obsługi loko-
mobili rolniczej.

_____ dnia _____ 19____ r.

Pieczęć i podpis egzaminującego:

_____